

Libris

RO

Respect pentru oameni și

DANIEL NIȚOI

E vina celui ce iubește

EDITURA

NEVERLAND

Cuprins

PREFAȚĂ	5
În plină criză de iubire.....	9
Ți-acoperi ochii.....	10
Scumpiți-mi cartea	11
Ironie	12
Trofeu ascuns	13
Mi-aș fi dorit.....	14
Nmes.....	17
Când mă gândesc la tine.....	18
Refugiu	19
Și simt...la fel ca tine	20
M-am născut să port – Cuvântul.....	21
Omagiul – un arhaism	22
Traversare.....	23
Un joc	24
E vina celui ce iubește.....	25
Tradiție	26
Răzvrătire	28
Greșitul drum.....	29
Împlinire	31
Glasul florilor uitate	32
Neîncredere	33
Hai!	34
Tratament	36
Întrebarea?.....	37
Îngrădire	38
Inspirație.....	39

Pentru iubire.....	40
Neajuns.....	41
Roomservice!.....	42
Te-am strâns în brațe.....	43
Ai fi putut să vii.....	44
E-așa de simplu... în lumea asta... ..	46
Pocăință	47
Deznădejde	49
Zâmbet.....	50
Visul	51
Prin dragoste trecut.....	54
Neputință	55
Maniere.....	56
Visez aieva?.....	58
Suflet pierdut de-nțelepciune.....	59
Mister	60

În plină criză de iubire

Vând pași de iubire
Pe cărarea sufletului.
În plină criză
Eu mă avânt
În anunțuri de iubire
Cerșind în schimb
Un strop de fericire.
Blocajul e fatal.
Nu se mai vinde nimic !
Cumpărăturile sunt un moft
Pe care doar cei bogați și-l mai permit.
Noi, cei ce am moștenit
Sărăcia cuvântului,
Ne mulțumim cu resturi de carne
Pe care cei cu stare le dau vântului.

Ți-acoperi ochii...

Ți-acoperi ochii
Și-ți trădezi iubirea către mine.
O mare-ți-e în urmă;
O mare de iubire.
Cu valuri dulci,
Cu valuri tulburi,
Clădindu-se pe-ale noastre gânduri
Se sparg în rânduri...
Revin în vise...
Tu zâmbetul ți-l dregi
Ca-ntr-un portret făcut doar pentru regi.
Buzele-ți moi mă cheamă...
Privirea-ți este în taină...
Iubindu-te eu am ales
Să mi te dăruie în rod cules.
Nu ca pe-o jertfă!
Ci ca pe-un suflet ia-mă.
Înfruptă-te din mine
Căci inima-mi bate
Numai pentru tine.
Mă lași să *tind*, să cred,
Să nu văd în concret...
Căci numai tu știi –

Să-ți acoperi ochii.

Scumpiți-mi cartea

Săriți de scumpiți-mi
Și ultimul strop de băătură !
Săriți de scumpiți-mi
Și ultima femeie
Prin care toți se-neacă
În cuget de durere !
Scumpiți! Scumpiți-mi dragilor
Ultima speranță de putere!
Scumpiți-mi dragilor
Și sângele din vene
Căci Cel de Sus
Tot îmi va da putere
Să -nsușesc Cartea
Ce mă apropie de înviere.

Voi, mărimdu-mi taxa,
Ca unui copil pedeapsa,
Mă ademeniți
Mai rău întru citire.

Am realizat
Că nu am realizat nimic
Și, totuși, am realizat ceva:
Că nu am realizat nimic.
Și, realizând
Că nu am realizat nimic
Am realizat nimicul
Pe care l-am realizat.

Trofeu ascuns

Cum vrei să-ți spun
Unde sunt
Când nu știu
Unde te afli?
Cum vrei
Ca dragostea s-o-mpart
Când n-am cu cine?
Mi-ai depărtat iubirea
Și cu ea,
Pe mine – de Pământ
Ai depărtat un suflet
Și cu el,
Pe mine – de ceea ce sunt.
Dezorientare Tu mi-ai dat
Ca eu să-mi regătesc iubirea;
Însă în haosul ce-l am în gând
Mă-nneacă despărțirea.

Și mort e-acela
Ce nu-și știe menirea!